

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

PE-10-OP.310.18.2019.GWA

COP-13/31101/2590/GW/19

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku Pana (...) (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 13 sierpnia 2019 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 16 sierpnia 2019 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej, uzupełnionego w dniu 30 sierpnia 2019 r. pismem z dnia 27 sierpnia 2019 r., postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako „Klient”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez Wnioskodawcę jest pełnomocnictwo substytucyjne udzielone przez pełnomocnika Klienta, będącego radcą prawnym, który reprezentował Klienta w postępowaniu sądowym. Wnioskodawca przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa. Ponadto z uzupełnienia wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 27 sierpnia 2019 r. wynika, iż pełnomocnictwo złożone zostanie u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, pytanie Wnioskodawcy brzmi:

„Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego komornikowi?”.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, „pełnomocnik nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa”.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego, niemniej orzecznictwo sądowe wskazuje, iż przedmiotowe pojęcie należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., sygn. akt I SA/GI 192/08, CBOSA). Oznacza to, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Niemniej jednak należy zauważyć, iż ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii – z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771, z późn. zm.), komornik jest organem władzy publicznej w zakresie wykonywania czynności w postępowaniu egzekucyjnym i sprawdzającym.

Jak już wyżej wspomniano, opłacie skarbowej podlega między innymi złożenie dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej. Definicja „organu administracji publicznej” została zawarta w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.). Zgodnie z brzmieniem art. 5 § 1 pkt 3 tej ustawy, przez pojęcie „organ administracji publicznej” rozumieć należy ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 (tj. inne organy państwowe oraz inne podmioty, powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania indywidualnych spraw w drodze decyzji administracyjnych lub załatwianych milcząco).

Z powyższego wynika zatem, iż pojęcie „organ administracji publicznej”, o którym mowa w przywołanym powyżej art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, nie jest tożsame z pojęciem „organ władzy publicznej”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych. Jak stwierdza się w orzecznictwie sądowym, „(...) przedmiot podatkowy powinien być określony ustawowo w sposób jasny i czytelny, bowiem wszelkie obowiązki podatkowe muszą wynikać z jasno, czytelnie i zgodnie z przepisami prawa sporządzonych zapisów czy też dokumentów (...)” (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. akt I SA/Sz 195/07, CBOSA).

Wobec powyższego, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej jest ograniczony do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Nie ulega wątpliwości, iż komornik

sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych we wskazanym przepisie. Stąd też należy uznać, iż złożenie pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego nie będzie podlegało opłacie skarbowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.- Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy – Centrum Obsługi Podatnika Urzędu m.st. Warszawy, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa.

Z up. PREZYDENTA M.ST. WARSZAWY

/-/

Róża Joanna Gutkowska

Zastępcą Skarbnika

m.st. Warszawy